

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 16:28
יציאת השבת: 17:26
רבינו תם: 18:00

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

294

מרחמים עבתוך היסורים!

פרשת השבוע: פרשת וירא.

אברהם אבינו ע"ה עובר ניסיונות וקשיים רבים בחייו: 100 שנה הוא מצפה לילדים... לוט, בן אחיו, נמצא בסכנת השמדה והוא הולך להצילו... שרה אשתו, נלקחת ע"י אבימלך... שרה מבקשת ממנו שיגרש את הגר אשתו ובנה. ניסיונות וייסורים רבים, אך המעניין לראות, שכמעט כל הניסיונות באים לו דרך אנשי ביתו ומשפחתו. האם יש סיבה לכך שהייסורים באים לאברהם אבינו דווקא דרך משפחתו? את התשובה לכך מגלה דוד המלך בתהילים: "מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום בנו" - דוד המלך נרדף ע"י אבשלום בנו שמנסה למרוד בו, ומה הוא עושה בו אותה העת? מזמר ושר לה'. שואלת הגמרא: מדוע נכתב 'מזמור לדוד', הרי זה רגע קשה, והיה צריך להיות כתוב: "קינה לדוד בברחו..?" מתרצים רבותינו: אמר דוד: 'ריבונו של עולם, תודה לך שהבאת לי את הייסורים ע"י בני אבשלום, שמטבעו הוא חס וחומל עליי, ולא הבאת לי רדיפות וייסורים דרך אנשים מבחון שלא חומלים ומרחמים עליי'.

חזקת!

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן גור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה זבורה. יעקב בן לינדא. צילה בת ברכה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח, הילה לאה מרים בנות ליאורה לריסה בת זבי זוליתו, רחל יעל פנינה בנות אירנהאיסטט. שולמית בת חתון. ברוך בן גורגיה.

לזיווג הגון - אברהם בן תמר.

זרע בר קיימא - סיגלית בת מוזל, שלום בן יונה.

לעילוי נשמת - הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מוזל, הרבנית בת שבע בת שויגה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מוזל. מוזל בת דוד ובת שבע. אורי חי בן רינה יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איפרון, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטית בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צחליה.

בורא העולם תמיד אתך!

כשחם הקב"ה על האדם, שולח לו את ייסוריו בתוך ביתו. באחד הימים, נכנס אל החפץ חיים זצ"ל, יהודי שתינה את מר גורלו על הסבל הרב שסובל מאשתו הרגזנית. כל דבר שהוא עושה בבית מצליח להכעיס אותה, וכתגמול על כך, מקבל הוא ממנה מידי יום ביומו חבילה של קללות וביזיונות. פנה הוא אל החפץ חיים ואמר לו: "אינני מסוגל יותר לשמוע ביזיונות ומילים פוגעות מאשתי וחפץ אני לעזוב את הבית ולנודד ברחובות, ובלבד שלא אסבול יותר את חיי הצער מאשתי". החפץ חיים התבונן בו ברחמים ואמר: "יהודי יקר, דע לך, שלכל אדם נקצב משמיים כמה יתייסר ויצטער במשך השנה, וכל צער שעובר האדם נשלח אליו כחסד גמור של ה' כדי לבטל מעליו אסונות קשים או כדי לזכות אותו בשכר רב בעולם הבא. אך ה' יתברך ברחמיו, אשר אוהב את בנו ורואה שעליו לעבור סבל זה לטובתו בעולם הזה ובעולם הבא, מרחם עליו ושולח לו את הייסורים באופן שיהיה לו כמה שפחות סבל וצער. לכן, נשלחים לו הייסורים במסגרת הביתית המצומצמת, בתוך קירות ביתו, ולא בפרהסיא לעיני כל. כעת, כאשר אשתך מבזה אותך ומקללת אותך בתוך הבית, אלו הם ייסורים שנשלחים ברחמי ה' כדי לבטל מעליך אסון אחר ולזכותך בשכר רב בעולם האמת, והם נעשים רק בינך לבנינה. אך אם היה מגלגל אליך ה' את הביזיונות והסבל שנגזר עליך ברחובות ובמקום עבודתך - היתה בושתך וצערך פי שבעתיים ויותר. רחמיו של ה', הם אלו שגילגלו שהצער שנגזר יעבור רק דרך אשתך בתוך הבית הסגור. לכן, עזיבת הבית לא תבטל את הצער והסבל, אלא רק תעביר אותו לרחוב, לעיני כלף שאז הצער יהיה רב. זכור שגם הייסורים בבית הם חסד ה' לטובתך הנצחית", סיים החפץ חיים זצ"ל. (קונטרס המידות - 052-7649805)

אומר המדרש: "בא יצחק אבינו לפני הקב"ה ואמר לו: 'ריבון כל העולמים, אדם מת בלא ייסורין - מידת הדין תהיה מתוחה כנגדו'. אמר לו הקב"ה (יצחק): חייד, דבר טוב תבעת, וממך אני מתחיל". הייסורים הם לטובת האדם כדי לבטל את מידת הדין המתוחה עליו, ורחמי ה' עושים שיבואו הייסורים לאדם דרך אשתו, הילדים המרעישים והקופצניים, ההורים העושים דברים כנגד רצונו ומעצבנים אותו. וכך כותב הצדיק ר' נחמן מברסלב זצ"ל: "כי אפילו כל הצרות והייסורים והרעות העוברין על האדם, ח"ו, אם יסתכל אל התכלית - בודאי אינם רעות כלל, רק טובות גדולות, כי בודאי כל היסורין באים בכונה מה' יתברך לטובתו: אם להזכירו שישוב בתשובה, אם למרק עוונותיו, ואם כן היסורין הם טובות גדולות. כשיש לו דעת ומסתכל על התכלית, אינו מרגיש כלל הצער של היסורין".

אין רע יורד מהשמיים! וגם שזה מצער וקשה וגם נמאס, עלינו לזכור שהכל זה חסדים גמורים של ה' לטובתנו, ונשתדל לקבל באהבה את כל הבא עלינו, כמו שנהגו אברהם אבינו ודוד המלך לראות רק את חסדי ה'!

רוצים הקדשה שנתית צלצלו!
0506425002

כל הזכויות שמורות ©

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

★ דיני הדיחה הכללים בשבת ילקוט יוסף סימן שכג' ★

הדחת כלים בשבת

(1) מותר להדיח כלים בשבת אחר הסעודות לצורך היום, כאשר נשארה לו עדיין סעודה לאכול.

וכשיש לו בבית מערכת כלים נוספת נקיה שיכול להשתמש בה – ראוי להחמיר שלא להדיח הכלים שאכל בהם בשבת, לצורך סעודה אחרת, אלא ישתמש בחדשים.

אבל אם אינו צריך יותר לכלים המלוכלכים בשבת, כגון לאחר סעודה שלישית שאין אוכלים אחריה – אסור להדיח את הכלים.

הדחת כוס הקידוש בבוקר

(2) מותר להדיח כוס כסף של קידוש, אחר הקידוש של בוקר, אף שלא ישתמש יותר בכוס זו בשבת, מכיוון . שהיא כוס שתיה, ואין קבע לשתייה ומותר להדיח כוסות.

ובפרט שכוונתו למנוע השחרת הכוס כסף אם לא ידיחו אותו מיד.

וכן אם מדיח הכוס כסף ומניחו בוטרינה שבבית לנוי וליופי, מותר להדיחו בשבת, שזה נקרא צורך שבת.

סגולת העלחה בכל ענייני החיים:
(1) כותב בעל היכנסת הגדולה: "קפיד מאוד האדם שלא להשתמש באדם שהוא כהן, 'שהניסיון מורה שהשתמש בכהן – אינו רואה סימן ברכה בענייניו".
(2) מובא בכתבי הצדיק הקדוש ר' לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל: "יאמרו אנשים ונשים וטף בקשה זו (שמור על עמך ישראל אהוביך מכל רע'... וכל הנובח מובא בסידור טרם ההבדלה) בכל מוצאי שבת קודם ההבדלה, 3 פעמים, ובטוח אני שיצליחו בוודאי אי"ה".

★ העלחה בחיים ★

(3) נכתב בספר יפאל המלאך: (ערך 'העלחה') "אדם שמצא מטבעות, אל ישתמש בהם לאחר נטילתם, אלא יניחם למשמרת, ועל ידם תבוא לו העלחה".

(4) כתב ה'אור החיים' הקדוש (דברים לביח): "לפי שאין האדם יודע ביציאתו לסחורה אם יצליח, אם לא... לזה אמר לזבולון: שמח מעת יציאתך, כי בוודאי תצליח, כיוון שיששכר באהליך – שליח מצווה אתה לזון לומדי תורה – הזן לומדי תורה ומפרנסם וודאי יצליחו".

(5) כותב ה'טור': סגולה שיצליח כל השבוע: יאמר בכל מוצ"ש פסוקים שמוזכר אליהו" – מהספר 'עצה ותושיה' – 03-5707894

★ דיני ניקוי והדחת הכלים בשבת ילקוט יוסף סימן שכג' ★

ניקוי משקפיים בשבת

(3) מותר לנקות את המשקפיים בשבת במים, וממדת חסידות שלא לנקותם היטב, אלא בהעברה בעלמא.

מתני יהיה מותר להדיח כלים בשבת?

(4) אם הצטברו הרבה כלים מלוכלכים, ואם לא ידיחם בשבת הדבר יגרום להפצת ריח רע, או שלא יוכל להכנס למטבח, מותר לו להדיחם בשבת, שהרי אינו מתכוון להכניס ליום חול, אלא לסדר הבית.

באיזה כלי מותר להדיח הכלים?

(5) מותר להדיח כלים באמה או במשחת כלים בשבת. ואף מותר לערב אבקת כלים במים, ואין לחוש בזה לאיסור לישה ומוליד.

(6) מותר לשפשף את הכלים בשבת בליפה הנקראת "ננס" העשויה מחומר סינטטי שאינו בולע כלל, ואינו אוגר בתוכו מים. אך אין להקל להשתמש בספוג בשבת, או בננס שהסיבים שלו צפופים מאד ואוגר בתוכו מים.

היפה שאתה כהן היצירות

כינויי גנאי בבית

יותר את ידיהם ורגליהם כדי למשוך את תשומת לבם של ההורים. ברור שהתינוקות אינם מודעים לצורת קריאתם לעזרה, אלא שהאינטואיציה שלהם, חשה על מה ההורים מגיבים ועל מה לא, ולכן הם אינם מפעילים מערכת שאינה עונה על צרכיהם. לעומת זאת הם מפעילים מערכת אלטרנטיבית המסוגלת להפנות אליהם את תשומת לב ההורים.

גם המבוגרים פועלים באותה דרך – כל אדם הוא בעל רגישות לתדמית מסוימת. האחד עשוי להיות רגיש לבטוי 'רוצח', ואחר רגיש לבטוי 'גנב'. יש שאדם רגיש לבטוי 'בטלן', ואחר עשוי להעלב עמוקות מהביטוי 'חלש אופי'. כל אדם קולט בתת-מודעותו במשך שנות הנישואין, מילים או פעולות שהרגיזו את בן-זוגו, וכאשר מתפתח סכסוך שבו מנסה האחד לפגוע בזולתו, הוא שולף את הבטויים הכי מרגיזים, ואותם הוא מטיח בפני זולתו. כל זאת גם אם אינו סבור כלל שבטויים ותארים אלה תואמים אותו.

המסקנה היא, שברור איפוא שאין להסיק מסקנות על תדמית בן-זוג בעיני זולתו, על פי הדברים הנאמרים בשעת ריב ומדון. גבר בשם שמואל סיפר בפגישות שכאשר הוא רב עם רעייתו, היא מקללת את הוריו המנוחים. שאלתיו, אם הוא מאמין שקללותיה משפיעות על מצב הוריו, והוא השיב בחיוב. אמרתי לשמואל שכל זמן שרעיתו תחוש שקללותיה מוציאות אותו מכליו ומרגיזות אותו, היא תמשיך לקלל. לעומת זאת, אם במשך תקופה הוא לא יתייחס כלל לקללותיה, היא תאבד את הסיבה לקלל. וכך יהיה:

לעיתים קובל בן-זוג, ששותפו לחיים כינהו בכינויי גנאי קשים ביותר, דימה אותו לדמות אכזרית... לאחר המילים הבוטות האלה, הוא טוען, אין לי יותר מה לעשות עמו, משום שאם הוא סבור שאני דומה לדמות שהזכיר, הרי אין לי כל סיכוי לשנות את דעתו ותפיסתו. עתה גם אם יבקש שליחה אני בטוח שזו תהא מן השפה ולחוץ.

לאחר שהדובר נרגע קמעה, אני שואלו: "האם הדברים שנאמרו כלפיך היו ברגעי אהבה, או בהתפרצות של כעס?", "ברגע של כעס", משיב הדובר. "אם כן, אין שום משמעות לדברי הדובר", אני מגיב. "מה פירושם של דברים?", אני נשאל. "הרעיון הוא פשוט", אני משיב.

"כאשר אדם מטיח בזולתו מילים קשות מתוך כעס, אין הכרח שהוא באמת חושב ומאמין במה שאמר, ושאינו בן-זוגו הוא אכזרי ודומה לדמות שהזכיר, אלא שהוא אומר את המילים והכינויים שהוא סבור שיש בהם תוכן פוגע ע"פ רגישותו של הנפגע. הוא למד על רגישות זו, לאחר שבמהלך שנות הנישואין הוא הבחין שההגדרות שליליות אלה, הן התארים המרגיזים ביותר את בן-הזוג.

במאמר נוסף ציינתי את דבריו של ד"ר דריקורס, שבנים להורים עיוורים, בוכים בפחות דמעות מאשר ילדים אחרים – הם הבחינו שהוריהם אינם מתרשמים מן הדמעות. בנים להורים חרשים, בוכים ברמת קול נמוכה יותר מבני גילם, כי הם גילו שהוריהם אינם מתרשמים מזעקותיהם, ולכן הם מניעים

מעלת המקרב רחוקים

תורה אמר צחק וז"ל

אברהם אבינו, נקרא בפי רבותינו, 'אברהם העברי', על שם כך, שכאשר כל העולם עמד מצד אחד ולא האמין שיש בורא לעולם, אברהם אבינו נעמד בצד השני והכריז: "יש בורא לעולם". מספר המדרש שאברהם אבינו קבע 'אוהל הכנסת האורחים' דווקא באמצע המדבר, וכל אדם שעבר בדרך ונכנס לנחה, הוא היה מחזקו ומקרבו לה'. מדוע טרח כל כך אברהם אבינו במשך כל חייו לקרב יהודים, הרי הוא יכול לשבת בביתו בשלווה ולהשקיע במצוות אחרות, ומדוע מסר נפשו בחיזוק יהודים? את התשובה לכך, נקבל מדברים יוצאי דופן שכותב ה'חובת הלבבות' (שער האהבה): "וראו לך אחי לדעת, כי זכויות המאמין, אפילו אם יהיה מגיע לתכלית הרחוקה בתיקון נפשו לה' יתברך, ואילו היה קרוב למלאכים במידותיו הטובות ומנהיגים המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא ועבודתם הזכה בו, אין זכויותיו כזכויותיו של מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומיישר הרשעים אל עבודת הבורא, שזכויותיו נכפלות כל הימים ובכל הזמנים".

כאשר השתחרר הרב מבית החורים, היא אפילו נשאה בעצמה את חבילותיו עד לרכב. הרב שך זצ"ל ראה את התמסרותה הרבה למענו והודה לה מאוד על כל מסירות נפשה. לבסוף, הפתיע הרב שך את האחות ואמר לה: "ברצוני לתת לך מתנה שתישא איתך לעולם ולא תתבזבזו...", האחות התרגשה מהדברים והסתקרנה לדעת מהי המתנה. ואז המשיך הרב ואמר: "לפיכך, אני מבקש לתת לך את המתנה הבאה: הבחנתי שאת מעשנת, ועלייך לדעת שהעישון אסור ומזיק, ולא כדאי לך לעשות זאת...".

האחות התפלאה מה'מתנה' המוזרה, אך המשיכה להקשיב לגדול הדור, שעמד ודיבר עמה, בכבודו ובעצמו, במשך כרבע שעה והסביר לה כמה גרוע העישון, ולכן המתנה

שהוא רוצה להעניק לה, היא הבקשה שתפסיק לעשן, לטובת גופה ונפשה. לאחר רבע שעה האחות השתכנעה, והיא הבטיחה לרב שהיא מפסיקה לעשן. כשראה הרב שהיא רצינית בהבטחתה, נפרד ממנה ואמר: "כעת נתתי לך מתנה גדולה". כשנכנס הרב לרכב, הוא פנה אל מלוויו ואמר: "חייב אני הכרת הטוב לאשה זו.

האמת היא, שהטובה הגדולה ביותר שאני מסוגל לתת לה, היא לשכנע אותה לשמור תורה ומצוות, אך לזאת היא לא תשמע. אך כשראיתי שהיא מעשנת, הבנתי, שמהיות והיא לא שומרת תורה ומצוות, אז היא מעשנת גם בשבת. ואם הייתי אומר לה שאני רוצה לעשות לה טובה בבקשה שלא תעשן בשבת, היא לא היתה שומעת לי, והיתה מבטלת דברי בחושיבה: "הדתי הזה...". אבל ברגע ששכנעתי אותה בשם 'הבריאות' להפסיק לעשן, ולא מצד הדת, היא ממילא

אם היה מתגלה לפנינו מלאך, היינו נבהלים מגדולתו וקדושתו, אך מעלתו של המקרב יהודים ומחזקים – גדול ממנו! שכל זכויותיו נכפלות כל הימים!. כמה מעלתו של מי שמקרב יהודי אחד ואפילו מחזקו בהרהור קל של תשובה! הוכחה לכך נראה ממעשה שסיפר הרב שלמה לווינסטיין שליט"א: "לפני שנים רבות התגלה חולי בגופו של הרב שך זצ"ל, והוא עבר ניתוח כדי להסירו. בעולם כולו נערכו תפילות רבות לרפואתו, וברוך ה', נענו התפילות והרב שך זצ"ל עבר את הניתוח בשלום, והאריך ימים בעוד 30 שנה נוספות. בתקופת החלמה שלאחר הניתוח, כל צוות בית החולים טיפל במסירות רבה ברב, אך יותר מכולם, בלטה 'אחות' בית החולים, שלא היתה שומרת תורה ומצוות, שהתמסרה מאוד לרב שך. היא היתה מגיעה למטתו מעבר לשעות התורנות הרגילה שלה, היא היתה דואגת למלא את כל צרכיו וכל דבר שהרב רק נזקק היא עשתה בשבילו.

תפסיק לעשן, ולא רק ביום חול אלא גם בשבת, וזו באמת טובה גדולה – שלא תעשן בשבת!.

אומנם אותה אחות תמשיך לנסוע בשבת, ואף תדליק את האור כרגיל רח"ל, אבל לזכות אותה שלא לעשן סיגריה אחת בשבת – היא רווח עצום!," סיים מרן זצ"ל. (זמנתוק האור, ימים נוראים, אלול ור"ה) כל חיזוק קל שגרמת ליהודי – הוא רווח עצום בשמיים!.

בוזרה הקדוש כתוב: בן אדם שעבר על כל העבירות שבתורה ולא חזר בסוף ימיו בתשובה, ולא הרהר הרהור אחד בתשובה – יורד לגיהנום ואינו עולה ח"ו. אך אדם שעבר כל עבירות שבתורה, ולא חזר בסוף ימיו בתשובה, אך היה לו הרהור אחד של תשובה בימי חייו – בסוף הוא יצא מהגיהנום בזכות אותו הרהור!.

דיבור קל של קירוב עם יהודי, שבו גרמת לו להרהר בתשובה – הצלת את נשמתו! אך ראו את ה'פצצה' הגדולה שמטיל רבי יהונתן אייבשיץ זצוק"ל, בספר 'יערות דבש': "אדם המחזיר יהודים בתשובה, הוא בדרגה של מחיה מתים. וגדול הוא יותר מתחית המתים שעשה אליהו הנביא ואלישע הנביא, שהם החיו את הגופות, אבל זה מחיה את הנשמות".

ממשיך היערות דבש' ומביא את הזוהר בפרשת תרומה שכותב: "בכל פעם שמתפללים הציבור בבית הכנסת ומגיעים לברכת 'מחיה המתים', מבקש הקב"ה מהמלאכים הממונים להביא לפניו את דיוקנו של אותו אדם שמחזיר בתשובה, והקב"ה נושקו על פיו, ומעלים אותו בשבעים מעלות, ואף מראים לו מה ששום צדיק לא רואה!".

כעת אנו מבינים מדוע התמסר אברהם אבינו כל כך במצווה זו כל חייו. ואמרו רבותינו במסכת שבת: "מגלגלין זכות ע"י זכאי" – לומדים מפה דבר גדול, שאם מגלגלים דרכו זכות, סימן שהוא זכאי בשמים. השמים מעידים שהוא זכאי. אם לא – לא מגלגלים זכות על ידו. מפתיעים רבותינו ואומרים (פרקי דר"א) שכל האנשים שהחזיר אברהם אבינו בתשובה – חזרו בסוף לסורם, אך עדיין בשמיים נחשב לאברהם לכל הדורות שחיזק אותם! (הרב אמנון יצחק שליט"א – 'שופר')

בדורנו, כל מילה קטנה של חיזוק לשכנים או למשפחה הגורמת להם התעוררות קלה, שווה בשמים הון תועפות כי הקב"ה חפץ כבר לגאול את בניו, ועתיד הוא לשלם שכר רב ונשגב למי שקירב את בניו, על ידי שהביא אותם לשיעור תורה, מסר להם עלון של שבת, דיסק לשמיעה, וכל פעולה שיכולה לקרב אותם חזרה לאבא שבשמים!

ה' מלפני ב למנוחיה

מתוך העלון היקר
שמע ישראל אשדוד

אומר שלמה המלך, החכם מכל האדם: "שִׁלַח לְחַמֵּךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם, כִּי בְרַב הַיַּמִּים תִּמְצָאֲנֶנּוּ" (קהלת יא). עשה טובה וחסד לחברך, כי ישנו כלל בחיים, שאתה תראה שהדבר יעזור לך בעתיד ותחזור אליך אותה טובה. כי זהו חוק רוחני: כל טובה וחסד שעושה האדם לרעהו, מובטח לו שלא יפסיד מכך! להיפך, הוא יהנה מכך בעתיד. לפניכם מעשה מדהים שאירע בזמננו, המורה שממצוות וחסדים – לא מפסידים: "יהודי ירא שמיים (בעילום שם) נסע לו ברכבו באחד מכבישי הארץ, כאשר גשם שוטף הכה בחזקה על רכבו. והנה, במהלך הנסיעה הוא מבחין שבמרחק קצר, בצדו של הכביש, נעמדה לה מכונית והפעילה את האיתותים. הנהג שהיה אדם ירא שמיים החל להתלבט בליבו: "אולי זה אדם שנזקק לעזרה ברכבו באמצע הגשם השוטף ולכן חייב אני ע"פ ההלכה לעצור ולעזור לו? או אולי הוא זה סתם נהג שעצר לו למנוחה או לשיחת טלפון קצרה?...".

המפונצ'ר ולהרכיב במקומו גלגל רזרבה, כשכולו שטוף בגשם מכף רגל ועד ראש. הוא ידע שעל דבר כזה משלמים בשמיים הרבה, כמאמר חז"ל: "לפום צערא – אגרא" (כפי צער האדם במצווה – כך יגדל שכרו). לאחר חצי שעה, תמה המשימה, והרכב היה מוכן לנסיעה חלקה. האשה המבוגרת שהיתה המומה מנדיבות ליבו ומאמצו הרב שעשה למענה, הודתה לו וברכה אותו ללא סוף, ולבסוף הוציאה מכיסה סכום גדול של \$2,000 דולר ואמרה:

"זה בשבילך, על כל המאמץ האדיר למעני". אותו יהודי ירא שמיים לא התבלבל והשיב לה: "אני לא לוקח ממך אפילו שקל, כיוון שעשיתי מצווה לשם שמיים שאקבל עליה שכר בעולם הבא, ואיני חפץ לקבל ממך כסף שיפחית משכרי בעולם הבא. אם תרצי לשמוע לי, תני סכום זה לאדם הנזקק הראשון שתפגשי בדרכך!", סיים בגבורה. האשה נדהמה כפליים מתגובתו וניסתה לשכנעו, אך הוא בשלו, חזר למכוניתו והמשיך בנסיעה. האשה חזרה לרכב והמשיכה לנסוע, והנה, בדרכה היא רואה מסעדה, והחליטה לקפוץ לשתות משקה חם במזג האוויר הקר. היא נכנסת למסעדה, ולפתע היא שומעת

יראת השמיים שלו לא נתן לו להתלבט, והוא ירד מהכביש ועצר ליד המכונית. הוא יוצא בגשם שוטף מרכבו, ניגש אל חלון הנהג, והוא מבחין באשה מבוגרת, שיושבת וממתינה. הוא דופק לה על החלון ושואל אותה: "סליחה, את צריכה אולי עזרה?", כשגשם שוטף ממלא את גופו. האשה שהיתה המומה מהצעתו של הנהג, אמרה בשמחה: "בוודאי. אחד הגלגלים ברכב מפונצ'ר והנסיעה עמו מאוד מסוכנת, אודה לך מקרב לב, אם תעזור לי להחליף אותו", היא ביקשה. השיב לה הנהג ואמר: "שבי בתוך הרכב, ואני אחליף לך כבר את הגלגל". חזר הנהג מהר לרכבו, הוציא כלי עבודה שהיו בתא המטען והחל לפרק את הגלגל

היא שומעת צעקות. מה קרה? בעלת המסעדה החלה לנזוף ולצעוק על אחת העובדות במסעדה ואמרה לה: "את מפוטרת! אני לא רוצה לראות אותך יותר פה. תסתלקיני".

העובדת המסכנה החלה להתחנן לפני בעלת הבית ואמרה: "אני מתחננת לפניך שתביני אותי, אני זקוקה לכסף, אחרת, אני אקרוס מבחינה כלכלית, המשיכי להעסיק אותי", אך בעלת הבית גירשה אותה, והמסכנה לקחה את חפציה ויצאה בדמעות ובבכי. האשה המבוגרת כל כך ריחמה עליה וזוכרה בבקשתו של הנהג שעזר לה: "אם תקשיבי לי, תני זאת לנזקק הראשון שתראי בדרכך". היא מיד הוציאה מכיסה את האלפיים דולר, והגישה לה באומרה: "זו מתנה בשבילך, אך היא לא ממני, היא מיהודי שביקש ממני להעביר זאת לאדם הראשון שאראה שנזקק לכך". העובדת נדהמה מחבילות הדולרים, עצרה את הבכי והודתה לה ללא סוף. עצובה ונרגשת, עשתה העובדת את דרכה לביתה כדי לספר לבעלה על פיטוריה, ועל ה'פיצויים' שקיבלה.

היא הגיע לבית וחיכתה לשובו של בעלה. והנה, נשמעה דפיקה בדלת, ובעלה נכנס כשכולו רטוב מכף רגל ועד ראש. אשתו נבהלה ממראהו אך הוא סיפר לה כיצד עזר לאשה מבוגרת שרצתה להביא לו בתמורה \$2,000. אשתו התרגשה כל כך וסיפרה לו שבדיוק אותה אשה הגישה לה \$2,000 בחסד. "שִׁלַח לְחַמֵּךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם, כִּי בְרַב הַיַּמִּים תִּמְצָאֲנֶנּוּ", אמר שלמה – כי הקב"ה צופה ורואה במעשים הטובים שלנו ושומר לנו את השכר ליום בו נהיה זקוקים לכך. אדם שעוזר ומסייע לשני, הוא לא פראיר, אלא אדם טוב, שה' ישלם את שכרו, כמובטח: "הַיְטִיבָה ה' לַטּוֹבִים; וְלֹיִשְׁרִים בְּלִבּוֹתָם. – ה' מַטִּיב בַּחַיִּים לְמִי שֶׁהוּא טוֹב!"

תגובות: 050-6425002
נחמה בניה 9, ת"א, טפ' אכיל
daniel777achiel@gmail.com

יש לכם מאמר? סיפור מעניין?
שלחו אלינו וב"ה ובל"נ נפרסם...

לכל קוראי העלון היקרים! היו שותפים בזיכוי הרבים ועזרו לנו, להמשיך להפיץ את העלון, כל תרומה תתקבל בברכה. **שבת שלום!**

ההקדשה המרכזית!
העלון מוקדש לרפואת והצלחת: משפחת נתח, רינה בת רות, הילה בת חנה, ניסים ונופר רוקח. ברכה והצלחה: אבי כהני הי"ד, משפחת אסא. לזש"ב"ק: סיגלית בת מזל. לע"נ: אשר גרופי בן יחיא, עובדיה כהני, גבריאל בן סמינה. לרפואה שלימה: ציפורה בת מרים, אורה בת גמילה, מנשה בן לילה, גילה בת אורה.

תרמת ספ' ש"ח וזיכית
חמות משפחות בכל הארץ!
חשבון בנק דואר 20-783-220.
מאות אנשים מתחזקים בזכותך!
זכויות עצומות לכל השנה כולה!
חידה: כמה ילדים ילדה שרה לאברהם?
טלפון 052-5111111, 052-5111111